

[Litten Hansen.]

omklamring af skatteborgerne og deres pengepung. Lad os få det at vide, hvis man ikke vil have Det kgl. Teater. Man burde have tilstrækkelig indsigt til at vide, at Det kgl. Teater ikke kan fungere uden statstilskud.

Jeg føler mig da overbevist om, at det er muligt at rationalisere administrationen af driften af Det kgl. Teater, men det ville selvfølgelig ikke betyde, at Det kgl. Teater derefter pludselig kun ville koste det halve eller ingenting. Man ville måske kunne spare nogle millioner kroner – ministeren anslår det til ca. 10 mill. kr., men det er jo til gengæld også i øjeblikket kun 1/10 af tilskuddet. Det er selvfølgelig også en slags penge, og kan de spares, skal de selvfølgelig spares.

Men man skal vist ikke vente sig de helt store og drastiske nedskæringer, medmindre man altså beslutter sig for at ændre nationalteatrets hele karakter og struktur eller, som enkelte åbenbart ønsker det, at nedlægge det.

Man fokuserer i høj grad på kunstnerne og deres ansættelsesforhold. I øjeblikket forhandles en udvidelse af ansættelsesområdet. Operasangere, der p. t. står foran ansættelse på Det kgl. Teater, præsenteres for en kontrakt, som forpligter dem til samtidig at være ansat på Den jyske Opera og under Det rejsende Landsteater. Man forhandler endvidere med teatrets organisationer om andre udvidelser af ansættelsesområdet. Perspektivet er, så vidt jeg har forstået på hr. Lysholt Hansen i Politiken den 6. oktober, at alle, der er ansat på Det kgl. Teater, samtidig skal være ansat på Det rejsende Landsteater. Næste skridt bliver vel så, at alle, der er ansat på et københavnsk teater, samtidig er ansat på det, der hedder Den københavnske Landsdelsscene. Det er vi ikke sikre på er en god idé. Men ikke nok med det, man vil også tvangsindlægge disse samme kunstnere til forpligtelser i forhold til tv-transmissioner. Det er vi heller ikke sikre på er en god idé, men vi vil så til gengæld spørge: hvorfor tager man ikke skridtet fuldt ud og statsansætter et antal kunstnere, som er forpligtet til at optræde, hvor som helst og når som helst der er brug for dem? På den måde kunne man så også fuldende den monopolisering af teaterlivet, som VS under behandlingen af teaterlovsændringen i foråret pegede på og også kritiserede.

Men det kan vel næppe være den slags løsninger, som fremskridtspartiet er ude på. De er jo modstandere af de mange offentligt ansatte,

eller hvordan? Mener de måske, at kunstnerne i stedet for en 8 timers arbejdsdag, en 10 timers arbejdsdag skal have en 16 eller 20 timers arbejdsdag uden ekstra betaling for det? Jeg forstår ikke, hvor fremskridtspartiet vil hen med sin agitation og politik på dette område.

Ministeren pegede i sin redegørelse på, at Det kgl. Teater ikke er omfattet af teaterloven og derfor ikke har deltaget i denne systematiske nyttilrettelæggelse af teaterlivet i Danmark. Det er rigtigt, og det finder VS meget uhenigtsmæssigt. Vi vil derfor gerne spørge, hvorfor det ikke, tilsyneladende i hvert fald, er med i ministerens overvejelser, når han taler om, hvad der kan gøres. Er det rimeligt fortsat at betragte Det kgl. Teater som en hellig ko, der ikke kan underlægges de regler, der gælder for alle andre statsstøttede teatre? Jeg er til fulde klar over, at noget sådant forudsætter en helt ændret struktur på Det kgl. Teater, en nedbrydning af den nuværende ledelsesstruktur, administration og funktion, men var det ikke også ønskeligt?

Jeg har med opmærksomhed lyttet til ministerens redegørelse om ombygning m. v. af Det kgl. Teater. Det kan lyde forholdsvis rimeligt og fornuftigt, men 120 mill. kr. er alligevel en så stor investering, at man må spørge sig selv, om det er den mest hensigtsmæssige løsning. Det ser for mig mere ud som et lapperi. Man må gå langt mere radikalt til værks som omtalt for lidt siden, hvis problemerne omkring Det kgl. Teater skal finde en varig løsning.

100 mill. kr. om året er tilskuddet til Det kgl. Teaters drift i øjeblikket. Det er mange penge, og det forekommer også overvældende, når det sættes i relation til de øvrige statspenge, der gives til teaterlivet. VS ønsker ikke de statslige kulturpenge reduceret. Vi tager skarpt afstand fra fremskridtspartiets kulturpolitik. Det betyder ikke, at vi synes, tingenes tilstand er god, og heller ikke, at der er fuld overensstemmelse mellem vores og ministerens syn på kulturpolitik. Vi kunne godt ønske os en helt anderledes fordeling af kulturpengene, men det er jo ikke det, der er på dagsordenen i dag, så det skal jeg afholde mig fra at kommentere yderligere.

Vi ønsker altså Det kgl. Teater lagt ind under teaterloven, vi ønsker, at de ansattes vilkår skal svare til dem, som man har på andre teatre, og i øjeblikket må man vel tage landsdelsteatrenes forhold som udgangspunkt. Vi finder det urimeligt, at specielt Det kgl. Teater pålæg-